

úrskurðuðum af oddvita sýslunefndar, ef ágreiningur verður. Kostnaður þessi greiðist úr sveitarsjóði þess hrepps, er hlutaðeigandi hreppstjóri á heima í. 60
11. júlí

3. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum alt að 500 krónum, og skal helmingur þeirra falla til uppljóstrarmanns, en hinn helmingur í sveitarsjóð þess hrepps, er liggur að því svæði, er brot er framið á. Sje uppljóstrarmaður fenginn til eftirlits gegn sjerstakri borgun, samkv. 2. gr., skulu allar sektirnar falla í sveitarsjóð þess hrepps, er eftirlitið kostar.

4. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal farið sem almenn lög-reglumál.

Samþykkt þessi, sem samin er og samþykkt samkvæmt lögum nr. 85, 14. nóv. 1917, staðfestist hjermeð til að öðlast þegar gildi.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 11. júlí 1928.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

HAFNARREGLUGJÖRÐ

fyrir

Siglufjarðarkaupstað.

Samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóvember 1917, hefir ráðuneytið gefið út eftirfarandi hafnarreglugjörð fyrir Siglufjarðarkaupstað:

I. KAFLI.

Takmörkun hafnarinnar.

1. gr.

Siglufjarðarhöfn tekur yfir Siglufjörð innan línu, sem hugsast dregin úr Siglunestá í Djúpavog norðan Landsenda.

61
18. júlí

II. KAFLI.

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Siglufjarðar hefir á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón stjórnarráðsins.

Hafnarnefndin hefir á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sjer um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Bæjarstjórn velur hafnarvörð eftir tillögum hafnarnefndar.

4. gr.

Daglegar framkvæmdir og eftirlit annast hafnarvörður í samráði við hafnarnefnd. Til aðstoðar hafnarnefnd skulu vera svo margir starfsmenn, sem þurfa þykir. Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarnefndar, og setur þeim erindisbrjef, en hafnarnefndin getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI.

Um almenna reglu.

5. gr.

Hafnarvörður sjer um, að gætt sje reglu á höfninni og á landi hennar.

Er öllum skylt að hlýða boði hans og banni og ennfremur þeirra starfsmanna, er hafnarnefnd setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sjer órjettur ger af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

6. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða öðrum störfum, sem þar eru framin.

7. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum

á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavjel skipsins og á lögboðnum ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu eða affermingu. **61**
18. júlí

Álíti hafnarvörður, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, uns gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip nje þjetta gömul skip eða gera við þau á annan hátt, nema með leyfi hafnarvarðar, og með þeim skilmálum, sem hann ákveður. Bannað er að leggja skipum upp í hafnarfjöruna, nema með hans leyfi.

9. gr.

Ekki má kasta útbyrðis seglfestu, ösku, kolum eða neinu öðru, er valdið getur skemdum á höfninni, frá skipum, er þar liggja, nje flytja það úr landi út í höfnina.

Í lögsagnarumdæmi Siglufjarðar má ekki heldur gera nein hafnarmannvirki við höfnina, nje breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki heldur fylla upp nje dýpka út frá landi, nema leyfi bæjarstjórnar komi til.

IV. KAFLI.

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

10. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki nje afferma, mega aldrei leggjast svo á höfninni, að tálmi affermingu annara skipa og skulu þau í hvert skifti skyld að hlýða boðum hafnarvarðar eða starfsmanna hafnarinnar um hvar þau megi liggja eða leggjast. Aldrei mega nein skip liggja svo nærri bryggjunum, að eigi sje nægilegt pláss fyrir önnur skip að komast að og frá.

Skipum eða bátum má ekki leggja svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina.

Nú tregðast eigandi við að hlýða boðum hafnsögumans eða starfsmanna hafnarinnar um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, og getur þá hafnarvörður látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda. Kostnaðinn má taka lögtaki.

61

18. júlí

11. gr.

Í sjerhverju skipi að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannláus í lagi á höfninni, skal jafnan vera einn maður að minsta kosti, er tekið geti á móti skipunum starfsmanna hafnarinnar og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

12. gr.

Eigi má festa skipum við bólvirki eða bryggjur, nema við festarhringana eða við festarstólpana. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast, að bætt sje úr því tafarlaust.

Skylt er að hafa tryggar hlífar milli skips og virkis eða bryggju, ef krafist er.

13. gr.

Gufuskip og önnur vjelaskip mega ekki láta vjelarnar ganga af svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarvirkjunum stafi hætta af því.

Ekki má hleypa vatni á bryggjur eða bólvirki að óþörfu.

14. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það að álitu hafnarnefndar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt, sem auðið er. Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burt á kostnað eigandans, og er honum heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur. Kostnaðinn má taka lögtaki.

V. KAFLI.

Notkun hafnarbryggjunnar.

15. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip að öðru jöfnu, sem sigla eftir fyrirfram ákveðinni og auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rjett til þess að leggjast að bryggju, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Samskonar rjett hafa vjelskip fram yfir seglskip. Sje fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að álitu hafnarvarðar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hann krefst þess. Ennfremur getur hafnarvörður vísað skipum frá bryggjunni, álitu hann það nauðsynlegt veðurs vegna. Ef

ágreiningur rís, ræður hafnarvörður í hverri röð skip koma að bryggjunni. 61
18. júlí

16. gr.

Ef nauðsyn ber til, að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sje lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipanna, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, er nær liggja.

17. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru slíku, er skylt að hafa nægilega sterka hlýfidúka milli skips og bólvirkis, bryggjunnar eða bátanna, svo að ekkert falli fyrir borð. Sje þess eigi gætt, getur hafnarvörður stöðvað verkið, uns bætt hefir verið úr því, sem áfátt er.

Kjölfestu má eigi láta annarsstaðar á lóðir eða mannvirki hafnarinnar en þar, sem hafnarvörður vísar til.

18. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða bólvirki, sem notuð hefir verið; farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um, að það sje gert, en afgreiðslumaður eða skipstjóri greiði allan kostnað, sem af því leiðir. Kostnaðinn má taka lögtaki hjá afgreiðslumanni og eiganda skips.

19. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láttnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða bólvirki og eigi annarsstaðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sjerstöku leyfi hafnarvarðar. Skal flytja burtu muni og vörur jafnskjótt og hann krefst þess.

VI. KAFLI.

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lagi.

20. gr.

Sjerstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lagi, og skal eigandi láta taka skipið upp, ef það sekkur, eða láta sprengja það sundur eða taka af grunni, svo að það skemmi eigi höfnina, og sje

61 Því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefndin látið gera
18 júlí það á kostnað eiganda. Slíkan kostnað má taka lögtaki. Vanræksla á að hlýða skipun hafnarnefndar í þessum efnum er ennfremur brot á hafnarreglugjörðinni. Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufærin skuli vera og hvernig þeim skuli fyrir komið. Nú sannar eigandi geymsluskips með vottorði tveggja óvilhallra manna, er útnefndir sjeu af hafnarnefnd, að skip hans sje svo þjett, að ekki stafi nein hætta af, hvað leka snertir, þó að það sje mannlaust, þá er honum leyfilegt að leggja skipinu og láta það liggja, án þess að menn sjeu í því á þeim tíma árs, er ekki verður heimtað ljós á skipum. Skytt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess.

Ljós skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess.

21. gr.

Meðan skip liggur mannlaust á höfninni, skal ekki sjaldnar en einu sinni á viku fara út í það, til þess að líta eftir, hvort legufæri eða annað hafi haggast eða bilað, og ef svo reynist, skal lagfæra það svo fljótt, sem auðið er.

Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum þeim, sem lagt er í lagi á höfninni.

VII. KAFLI.

Um lestargjald og ljósgjald.

22. gr.

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna á Siglufirði og ekki eru í milli-landasiglingum, skulu greiða lestargjald einu sinni á ári, 50 aura fyrir hverja smálest.
- b. Innlend fiskiskip greiði 10 aura fyrir hverja smálest í hvert skifti sem þau koma til hafnar, þó aldrei minna en 2 kr.
- c. Öll önnur skip, sem koma til hafnar, nema herskip, varðskip, skip sem hafa skírteini sem skemtiskip, skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, skip, sem leita hafnar vegna sjóskemda, er sannast í sjóprófi, sem haldið er, skulu greiða 20 aura í lestargjald fyrir hverja smálest í hvert sinn, er þau koma til hafnar. Þó er hafnarnefnd heimilt að lækka gjald þetta, eða fella burtu, ef sjerstakar ástæður eru fyrir hendi.
- d. Af íslenskum geymsluskrokkum og veiðiskipum, þar sem unnið er úr sjófangi, t. d. síldarsöltun, og bræðsluskipum, skal gjalda aukagjald 75 aura af hverri smálest. Sama aukagjald skal gjalda af

Íslenskum skipum, sem á höfninni safna í sig síld, sem ætluð er til bræðslu, og af íslenskum dráttarskipum slíkra skipa. Erlend skip (ef leyft yrði að safna í þau síld til verksmiðjuíðnaðar), svo og dráttarskip slíkra skipa, greiði þrefalt aukagjald. 61
18. júlí

23. gr.

Ef flutningaskip liggur lengur á höfninni en 6 daga, skal það greiða lestargjald að nýju fyrir hverja 6 daga eða brot úr þeim. Þó skulu flutningaskip, sem bíða eftir síldarfarmi, og búsettur maður eða maður, sem á síldarstöð í kaupstaðnum, hefir á leigu eða á, ekki greiða gjaldið fyr en eftir 10 daga.

Nú er skip veðurtept, og telst sá tími ekki með.

24. gr.

Öll skip, sem koma til hafnar á tímabilinu frá 1. ágúst til 14. maí, — að báðum dögum meðöldum — og hafnargjald greiða samkvæmt hafnarreglugjörðinni, skulu greiða ljósgjald, sem hjer segir:

- a. Skip, sem getið er um í 22. gr. a, greiði 10 kr. á ári.
- b. Skip, sem getið er um í 22. gr. b, greiði 3 kr. í hvert skifti, sem þau koma til hafnar.
- c. Öll önnur skip greiði: undir 100 smálestir 5 kr., 100—200 smál. 10 kr. og yfir 200 smál. 30 kr. í hvert skifti, er þau koma til hafnar. Þó greiða farþegaskip yfir 200 smál. aðeins 1 eyri af smálest í hvert skifti. Farþegaskip, sem koma hjer við á leiðinni til Akureyrar og snúa þar við aftur til Siglufjarðar og ferma ekki nje afferma nema annað skiftið, greiða ljósgjald aðeins annað skiftið.

25. gr.

Vjelbátar 12 smálestir brúttó og minni greiði, sem hafnargjald, bryggjugjald og ljósgjald 2 kr. í hvert skifti, er þeir leita hafnar.

Vjelbátar 5 smálestir og minni, sem heima eiga á Siglufirði, greiði 5 kr. árlegt gjald.

26. gr.

Innlend skip, sem lagt er í vetrarlagi á höfninni, greiði 25 aura fyrir hverja smálest á ári. Útlend skip greiði 1 kr. fyrir hverja smálest á mánuði.

61
18. júlí

VIII. KAFLI.

Um bryggjugjald.

27. gr.

- a. Gjald af hafnarbryggju hafnarsjóðs:

Hvert skip, sem leggst við bólvirki eða bryggju, eða við skip, sem liggur við bryggju eða bólvirki, skal greiða bryggjugjald 4 aura af nettosmálest skipsins. Hálf smálest reiknast sem heil, en minna broti sje slept.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern hálfan sólarhring eða hluta úr hálfum sólarhring, sama af smálest, þó aldrei minna en tvær krónur í hvert sinn.

Varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

- b. Gjald af bryggjum einstakra manna:

Bryggjueigendur greiða ekkert gjald af fiskiskipum.

Flutningaskip greiði hálf bryggjugjald.

Skipstjóri skips, sem fer frá bryggju án þess að greiða bryggjugjald, er sekur um brot á hafnarreglugjörðinni.

IX. KAFLI.

Um vörugjald.

28. gr.

Vörugjaldið skal greiða af öllum vörum og skepnum lifandi og dauðum, sem fermdar eru eða affermdar á höfninni, með þeim undanþekningum, er síðar segir.

Vörugjaldið greiðist hvort sem vörunum er skipað á land eða í skip á Siglufjarðarhöfn.

29. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálf gjald.

Af vörum, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sjeu þær ákveðnar það samkvæmt farmskránni, greiðist ekkert gjald.

30. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru.

- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi. **61**
18. júlí
- c. Póstflutningur og farangur ferðamanna.
- d. Vörur, sem eru úr herskipi eða í herskip.
- e. Kornvörur, kartöflur, kálmeti, innflutningur nýs og saltaðs fiskmetis, rófur, svo og aðflutningur innlendra landbúnaðarafurða, hey, sement og kvikfje, sem sjerstakt vörugjald er ekki reiknað af.

31. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Hálf gjaldeining telst sem heil, en minna broti skal slept. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóra skylt að láta gjaldkera í tje eftirrit af farmskrá hans. Sje engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefir fermt eða affermt. Þyki gjaldkera ástæða til, getur hann, hvenær sem er, látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn við rannsókn, ella hafnarsjóður. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri vörutegund, sem hæst gjald skal greiða af. Minsta vörugjald skal vera 25 aurar.

Ekkert vörugjald greiðist af vörum, sem tilheyra bæjarsjóði eða þeim fyrirtækjum, sem bærinn á að meiru en helmingi.

32. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vöruskrá tiltekur og gjald greiðast eins og þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnargjaldkeri, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

33. gr.

Vörugjaldsskrá.

a. Aðfluttar vörur.

1. flokkur: Gjald: 15 aurar fyrir hver 100 kg. kol, salt og aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd, og ekki er tekið sjerstakt vörugjald af, eða undanþegnar.
2. flokkur: Gjald: 40 aurar af hverjum 100 kg. af olíum og bensíni.
3. flokkur: Gjald: 5 aurar fyrir hverja tóma tunnu uppsetta eða óuppsetta.
4. flokkur: Gjald: 10 aurar af tómunum fötum, uppsettum eða óuppsettum.
5. flokkur: Gjald: 2 aurar af hverju kíló af kryddi.

- 61 6. flokkur: Gjald: 1 eyrir af hverju kíló af sykri.
 18. júlí 7. flokkur: Gjald: 2 aurar af hverju teningsfeti af öllum vörum, sem reiknast eftir rúmmáli.

b. Útfluttar vörur.

1. flokkur: Gjald: 10 aurar fyrir hver 100 kg. af saltfiski.
2. flokkur: Gjald: 15 aurar fyrir hver 100 kg. af síldarmjöli og fiskmjöli, lýsi og öðrum vörum, sem reiknast eftir þyngd og eru ekki undanþegnar vörugjaldi.
3. flokkur: Gjald: 10 aurar fyrir hverja tunnu saltsíldar.
4. flokkur: Gjald: 25 aurar fyrir hverja tunnu af kryddaðri, sykursalt-aðri eða flattri síld.
5. flokkur: Gjald: 2 aurar af hverju teningsfeti af vörum, sem reiknast eftir rúmmáli.
6. flokkur: Gjald: 10 aurar af hverri sauðkind.
7. flokkur: Gjald: 50 aurar af hverjum stórgrip.

34. gr.

Viðtakandi greiðir vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, en sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjald-daga þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar í skip.

Skipstjóri, formaður báts og afgreiðslumaður skips ber ábyrgð á að vörugjaldsskyldar vörur sjeu ekki afhentar, fyr en vörugjaldið er greitt, og hafnarsjóður hefir haldsrjett í vörunum uns vörugjaldið er að fullu greitt og í skipi uns hafnargjald er greitt. Ef út af bregður, er það brot á hafnarreglugjörðinni.

X. KAFLI.

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

35. gr.

Bæjarstjórnin ræður hafnargjaldkera eftir tillögum hafnarnefndar. Hann sjer um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hans.

36. gr.

Skipstjóri eða formaður báts ber ábyrgð á greiðslu hafnargjald-

anna og má taka lögtaki gjöldin hjá skipstjóra og útgerðarmanni og formanni skips. Ef enginn formaður eða skipstjóri er á fleytunni eða ef eigi næst í hann, ber eigandi hennar ábyrgð á greiðslu gjaldanna, og má taka gjöldin lögtaki hjá honum. 61
18. júlí

Gjöldin skulu greidd í hvert skifti, sem skip hafnar sig á höfninni eða leggjast við bryggju, þó getur gjaldkeri leyft skipum, sem stunda hjeðan veiðar, að borga öll gjöldin í einu, áður en þau fara hjeðan og ber þeim að semja um það við gjaldkera fyrirfram.

Skipstjóri, sem fer í óleyfi út af höfninni, án þess að borga lög-mæt hafnargjöld og án þess að skilja eftir skipsskjölin hjá gjaldkera, hefir gert sig sekan um brot á reglugjörð þessari, og fer um það brot sem önnur brot á reglugjörðinni.

Nú fer skip burt af höfninni í óleyfi, án þess að greiða lögmæt hafnargjöld, og ágreiningur rís síðar um, hve oft skipið hafi hafnað sig á höfninni, og skal þá farið eftir skýrslu hafnarvarðar um það efni.

XI. KAFLI.

Ýms ákvæði.

37. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki.

38. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar, geymsluhús og tæki, sem leigð eru einstökum mönnum eða fjelögum um langan tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

39. gr.

Nú segir gjaldandi rangt til um vörumagn, og eigi er ætlandi að um sje að kenna afsakanlegu gáleysi, og skal þá greiða ferfalt vörugjald og sekt, sem um brot á hafnarreglugjörðinni, nema um þyngri refsingu sje að ræða að lögum.

40. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum lagareglum. Hafnarvörður er rjettur sóknaraðili skaðabótamáls, nema hafnarnefnd hafi þar á gjört aðra skipun.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur, skulu þær ákveðnar af 3 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila um sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gjöra skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgjörð var lokið. Yfirmat skal fram fara af 5 óvilhöllum, dómkvöddum mönnum.

61 Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem þess hefir krafist, ef 18. júlí matsupphæðinni verður eigi breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn. Skip er að lögveði fyrir skaðabótum. Löglega ákveðnar skaðabætur má taka lögtaki.

41. gr.

Enginn, sem bakað hefir sjer refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugjörð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnargjaldkeri tekur gilda. Sama gildir um skaðabótaskyld skip.

42. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugjörð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er eigi á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans samkvæmt 11. gr. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

43. gr.

Seglfestu má hvergi taka við höfnina, nema með leyfi landeiganda og hafnarnefndar.

Beitutaka er bönnuð innan takmarka hafnarinnar sbr. 1. gr., nema með leyfi formanns hafnarnefndar, er ákveðið getur gjald fyrir beitutökuna í samráði við hafnarnefnd.

44. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10 til 500 krónum, nema þyngri refsing liggja við samkvæmt almennum lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Siglufjarðarkaupstaðar.

45. gr.

Með mál út af brotum á reglugjörð þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

46. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi, og eru þá úr gildi feldar allar eldri hafnarreglugjörðir fyrir Siglufjörð.

Reglugjörð þessi birtist hjer með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. júlí 1928.

Tryggvi Þórhallsson.

Vigfús Einarsson.